

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/56/2021
Identifikačné číslo spisu: 4115010914
Dátum vydania rozhodnutia: 09.11.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4115010914.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného Y. N. pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods.1 písm. a), písm. b), písm. g), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 9. novembra 2021 v Bratislave, o dovolaní obvineného Y. N. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 6. júla 2020, sp. zn. 2To/27/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b), písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Y. N. sa odmieta.

Odôvodnenie

I.
Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „okresný súd“) z 21. januára 2020, sp. zn. 33T/90/2015, bol obvinený Y. N. uznaný za vinného v bodoch 1) až 4) z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. g), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a v bode 4) v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a v bodoch 5) a 6) z pokusu prečinu krádeže podľa § 14 Trestného zákona k § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. g), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j), v bode 5) v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1) v čase približne o 23.00 hodine dňa 8. mája 2015 v Q. G., na ulici G. č. X, v pivničných priestoroch obytného domu vypáčil visiaci zámok pomocou očkového kľúča, vošiel do pivnice, odkiaľ odcudzil karbobrúsku zelenej farby zn. Parkside nezisteného výrobného čísla, vypilovačku zelenej farby zn. Parkside nezisteného výrobného čísla, ktoré naložil do plastovej bedničky s nimi, čím takto svojim konaním spôsobil poškodenému Š. N., nar. XX. C. XXXX, trvale bytom Q. G., U. X, škodu krádežou uvedených vecí vo výške 268,50 eur a poškodením zámku škodu vo výške 4,34 eur, celkovo tak

spôsobil škodu vo výške 277,53 eur,

2) dňa 13. mája 2015 v čase o 22.00 hodine v meste Q. G. na U. ulici z osobného motorového vozidla zn. Seat Cordoba Striebornej farby EČV: Q. XXX K., odstaveného v blízkosti smetných košov, odcudzil autorádio zn. Kenwood strieborno-čiernej farby, a to tým spôsobom, že tenkým povrazom so slučkou odistil spolujazdcove dvere, ktoré si následne otvoril, vnikol do vozidla, kde vybral autorádio z prístrojovej dosky a odišiel s ním do miesta svojho prechodného bydliska, čím takto svojim konaním A. H., nar. XX. N. XXXX, trvale bytom Q. G., U. 16, spôsobil celkovú škodu vo výške 30 eur,

3) dňa 21. mája 2015 vo večerných hodinách v Q. G., na ulici G.. R. č. X, v panelovom dome medzi 5. a 6. poschodím, odcudzil voľne položený detský bicykel zn. Kawasaki v hodnote 206,90 eur, spolu s kovovým zámkom v hodnote 5 eur, ktorý mu nepatrí, čím poškodenej G. H. spôsobil škodu vo výške 211,90 eur,

4) dňa 22. mája 2015 v čase od 15.00 hodiny do 15.30 hodiny, v meste Q. G. na T. ulici, v záhradnej chatke zapísanej na LV č. XXXX v katastrálnom území Q. G., na parcele č. XXXX nohou vykopol pivničné dvere na záhradnej chatke, následne prešiel do priestorov pivnice, odkiaľ odcudzil teplovzdušnú rúru značky Gorenje čiernej matnej farby, elektrickú vráčku zn. Bosh zelenej farby, 51 demizón so slivovicou, značkové víno 7 dcl, ponorné čerpadlo neznámej značky a výrobného čísla, elektrickú pílu neznámej značky a výrobného čísla a postrekovač značky Stihl červenej farby, ktoré naložil do osobného motorového vozidla a odišiel na neznáme miesto, čím takto poškodenému C. T., nar. XX. G. XXXX, trvale bytom Q. G., T. XX, spôsobil škodu krádežou vecí vo výške 1.105 eur,

5) v presne nezistenom čase v popoludňajších hodinách dňa 22. mája 2015 v chatovej oblasti pri G. R. v Q. G., v rekreačnej chate s popisným číslom XXXX, zapísanej na LV č. XXXX pre katastrálne územie Nitra, na parcele č. XXXXX/X nezisteným spôsobom a predmetom poškodil vchodové dvere v oblasti zámku, následkom čoho ich prekonal, vstúpil dnu a prekonal ďalšie drevené dvere, vedúce do miestnosti o rozmeroch 4x4m tým spôsobom, že tieto poškodil v oblasti zámku, následne prekonal presklené dvere poškodením v zámku, poškodil dvere vedúce do pivničných priestorov prislúchajúcich k rekreačnej chatke a miesto opustil bez toho, aby so sebou niečo odniesol, čím takto poškodenej A. C., nar. X. E. XXXX, trvale bytom T. XXX spôsobil poškodením zariadenia škodu vo výške 500 eur,

6) od presne nezisteného času v období od 16. mája 2015 do 14.45 hodiny dňa 29. mája 2015 v Q. G. na T. ulici, v záhradnej chatke zapísanej na LV č. XXXX v katastrálnom území Q. G., na parcele č. XXXXX, bez popisného čísla v úmysle kradnúť pomocou kľúča vypáčil vchodové drevené dvere vedúce do záhradnej chatky, ktoré poškodil v ľavej hornej časti, následne vošiel do priestorov chatky, ktorú prehľadal, ale nič neodcudzil, pričom vylomil vstupné dvere vedúce do týchto priestorov, vošiel na balkón chatky, kde nezisteným spôsobom a predmetom poškodil dvojce balkónových dverí v oblasti zámku, vošiel dnu do priestorov vrchnej chatky, ktorú prehľadal a nič neodcudzil, čím takto poškodenej Y. Q., nar. XX. N. XXXX, trvale bytom Q. G., Š. X, spôsobil celkovú škodu poškodením zariadenia chatky vo výške 100 eur, pričom v bodoch l) až 6) tak konal aj napriek tomu, že bol dňa 8. februára 2015 Obvodným oddelením PZ v Zlatých Moravciach postihnutý blokovou pokutou pod sp. zn. ORPZ-NROPP9-36-004/2015 za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1999 Z. z. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a to za krádež tovaru v obchodnom dome Tesco, a zároveň bol trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T44/2014 zo dňa 7. mája 2014 s nadobudnutou právoplatnosťou dňa 3. júna 2014 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona.

Za to mu prvostupňový súd podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona a zistiť príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, a použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona prvostupňový súd obvineného na výkon uloženého trestu

odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona prvostupňový súd zrušil výroky o treste uložené obvinenému rozsudkom Okresného súdu Nitra zo 17. augusta 2015, sp. zn. 1T/71/2015, právoplatný 17. augusta 2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku prvostupňový súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodeným:

- 1) K. - E. D., a.s., so sídlom R., N. A. X, IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 127,08 eur,
- 2) G. H., nar. XX. G. XXXX, trvale bytom G., V. XXX, škodu vo výške 211,90 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku prvostupňový súd poškodených A. C., nar. X. E. XXXX, trvale bytom T. XXX, Y. Q., nar. XX. N. XXXX, trvale bytom Q. G., Š. X, C. T., nar. XX. G. XXXX, trvale bytom Q. G., T. XX a Š. Ď., nar. XX. C. XXXX, trvale bytom Q. G., U. X, odkázal s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozhodujúc o odvolaní obvineného Y. N. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu uznesením zo 6. júla 2020, sp. zn. 2To/27/2020, podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného Y. N. ako nedôvodné zamietol.

II.

Dovolanie

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému uzneseniu krajského súdu, ako aj jemu predchádzajúcemu rozsudku okresného súdu podal obvinený Y. N. dovolanie najskôr vlastným písomným podaním zo 4. januára 2021, následne aj prostredníctvom pre dovolacie konanie ustanoveného obhajcu JUDr. Romana Foltína, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g), písm. h), písm. i) Trestného poriadku.

Vo vlastnom písomne podanom dovolaní obvinený po zrekapitulovaní predchádzajúceho konania poukázal na str. 5 napadnutého uznesenia krajského súdu, pričom k tomu doplnil, že správne mal prvostupňový súd uviesť, že obvinený sa v bodoch 5) a 6) dopustil pokusu prečinu krádeže podľa § 14 Trestného zákona k § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, teda bez uvedenia ods.3 písm. b) s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, ktoré v bodoch 5) a 6) nezodpovedá skutku tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku. Odvolací súd pritom tieto pochybenia ponechal bez akejkoľvek nápravy, hoci podľa obvineného zakladajú vyššie uvedené dôvody dovolania, čím podľa obvineného došlo k rozporu so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. júna 2019, sp. zn. Tpj 26/2019. Nesprávnosť postupu odvolacieho súdu vidí obvinený v nereflaktovaní § 317 ods. 1 a § 1 Trestného poriadku, ktorý orgánom činným v trestnom konaní a súdom výslovne ukladá požiadavku, aby boli trestné činy náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní.

Obvinený taktiež poukázal na to, že nie je zrejmé, podľa ktorého a v ktorom čase účinného Trestného zákona prvostupňový a odvolací súd jeho konanie kvalifikovali, čo je podľa jeho názoru v rozpore s § 163 ods. 3 Trestného poriadku a § 165 ods. 1 Trestného poriadku.

Dôvod dovolania je podľa obvineného naplnený aj nesprávnym určením výšky škody, pri ktorej súd zrejme vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia skutku aj podľa § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Celková ním spôsobená škoda tvorila sumu 2 224, 43 eur, teda nepochybne išlo o škodu malú, pričom súd podľa jeho názoru neposudzoval aktuálnu výšku minimálnej mzdy v roku 2015 a súvisiace aspekty, pričom v súvislosti s určením výšky škody poukázal na rozhodnutie B 2/1987 a R 31/1972. Zároveň poukázal i na časové a skutkové okolnosti spáchania činov pod bodmi 1) - 6) rozsudku, na to,

že vo vzťahu k všetkým 6 skutkom mu bolo vznesené obvinenie jedným uznesením a bola naňho podaná jedna obžaloba, pričom nesprávnosť postupu prvostupňového i odvolacieho súdu vidí v tom, že jeho konanie bolo jedným pokračovacím trestným činom, nie opakovaním trestnej činnosti.

Obvinený taktiež poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. Tpj 55/2016 z 27. júna 2017, ktorým najvyšší súd poukázal na možnosť mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona v prípade konania o dohode o vine a treste, ako aj v prípade vyhlásenia obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku, pričom podľa jeho názoru v jeho veci existovali okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré mal súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadať, s prihliadnutím aj na spôsobenie malej škody, na čas, ktorý uplynul od spáchania trestného činu, ako aj na to, že pri žiadnom zo skutkov nič nepoškodzoval, nerozhadzoval zariadenie, k spáchanému činu sa priznal, úprimne ho oľutoval a pri objasnení veci plne spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, čo vyjadril aj tým, že v konaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Obvinený poukázal aj na str. 8 a nasl. odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu, ktoré okrem iného jeho osobu stavia do polohy špeciálneho recidivistu, keď tvrdí, že prvostupňový súd mal vychádzať z asperačnej zásady a ukladať mu trest v sadzbe 3 rokov až 13 rokov a 4 mesiacov, avšak so zreteľom na zásadu zákazu reformatio in peius nemohol pri odvolaní podanom obvineným rozhodnúť v jeho neprospech. Obvinený je toho názoru, že v jeho prípade nebola reflektovaná požiadavka primeranosti trestu a princíp proporcionality, aj vo vzťahu k jeho vyhláseniu o vine. Poukázal tiež na to, že z jeho strany nešlo o ujmu na zdraví alebo o iný obzvlášť závažný následok, nikomu nesiahol na život, hoci jemu uložený trest je prísnejší a vyšší než tresty uložené kajúcnikom za vraždy resp. usmrtenia spôsobené nezodpovednými vodičmi pod vplyvom alkoholu, neraz bez poskytnutia pomoci obetiam ich činov.

V ďalšej časti podaného dovolania obvinený poukázal aj na str. 6 rozsudku prvostupňového súdu, v ktorom je uvedené, že obvinený G. R. bol trestným rozkazom Okresného súdu Nitra z 8. septembra 2015 uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona a iné, a za to mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, čo však nijako nesúvisí s jeho osobou a zrejme chybným postupom prvostupňového súdu došlo k zámene osôb, pričom podľa obvineného nejde len o písarsku chybu, ale o doslovné pričítanie odsúdenia a okolnosti v jeho neprospech, napriek tomu, že s vecou vedenou pod sp. zn. 1T/63/2015 nemá nič dočinenia.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby dovolací súd po preskúmaní veci vyslovil zistené pochybenia a porušenia zákona v príslušných ustanoveniach a aby zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre zo 6. júla 2020, sp. zn. 2To/27/2020, ako aj súvisiaci rozsudok Okresného súdu Nitra z 21. januára 2020, sp. zn. 33T/90/2015, a aby vec prikázal na nové konanie a rozhodnutie.

Prostredníctvom obhajcu obvinený podané dovolanie doplnil tým, že predmetným trestným konaním bol porušený Trestný poriadok, v čom vidí naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Obvinený je toho názoru, že skutok, ktorý spáchal a ktorý je predmetom obžaloby, je jedným pokračovacím trestným činom, pretože všetkých šesť čiastkových útokov spolu objektívne a subjektívne súvisia, vrátane časového hľadiska. Na základe uvedeného tak obvinený podľa svojho názoru nemal byť za tieto skutky odsúdený aj s použitím asperačnej zásady, ktorú síce prvostupňový súd pri ukladaní trestu nepoužil, avšak právna kvalifikácia skutkov, uvedená v rozsudku, by mala byť dôvodom pre použitie tzv. asperačnej zásady, čo prvostupňovému súdu vytkol i krajský súd. Navyše, napriek tomu, že prvostupňový súd v rozsudku uvádza, že obvineného odsudzuje za spáchanie prečinu krádeže, následnými ustanoveniami skutok subsumoval pod ustanovenia o zločine krádeže.

Obvinený taktiež poukázal na to, že po prednese obžaloby prokurátorom došlo k zmene právnej kvalifikácie skutkov, čo súd akceptoval, avšak v následnom konaní žiadnym spôsobom nevymedzil účinnosť Trestného zákona, podľa ktorého sa žalované skutky posudzujú, čím dochádza k nejasnosti a nezrozumiteľnosti právneho posúdenia veci. Obvinený je toho názoru, že prvostupňový súd sa s vecou

nedostatočne vysporiadal, odôvodnenie rozsudku je vágne, nejasné, neprehľadné, nepreskúmateľné a v rozpore s výrokovou časťou, teda rozsudok je nezákonný. Uvedené nedostatky pritom neboli odstránené ani Krajským súdom v Nitre v rámci odvolacieho konania.

Taktiež poukázal na to, že od počiatku spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, vec pomáhal náležite objasniť a má za to, že vzhľadom na jeho prístup k veci, okolnosti prípadu, skutočnosť, že súdne konanie trvalo takmer 5 rokov bez jeho pričinenia, čo bol dôvod na to, aby mu bol v predmetnej veci uložený trest aj pod dolnou hranicou trestnej sadzby na základe ustanovenia § 39 Trestného zákona.

S poukazom na to, že podľa názoru obvineného je vo veci naplnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že postupom Krajského súdu v Nitre i Okresného súdu Nitra bol porušený zákon v jeho neprospech a napadnuté rozhodnutia Krajského súdu v Nitre a Okresného súdu Nitra zrušil.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra (ďalej len „prokurátor“) písomným podaním z 26. apríla 2021, v ktorom po zrekapitulovaní predchádzajúceho konania uviedol, že je toho názoru, že v predmetnej veci nie je daný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, pretože Okresný súd Nitra vykonaným dokazovaním objasnil skutkový stav veci a následne vyhodnotením dôkazov v spojitosti s náležitým právnym posúdením dôkaznej situácie mal jednoznačne za preukázané, že skutok opísaný v obžalobe sa stal, vykazuje znaky príslušných trestných činov, tieto spáchal obvinený Y. N., čo sa prejavilo vydaním odsudzujúceho rozsudku prvostupňového súdu, ako aj zamietnutím odvolania obvineného. Súdny vyhodnotil dôkazy správne, v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom Krajský súd v Nitre v odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že preskúmaním veci neboli zistené iné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného zákona (zrejme mal na mysli Trestného poriadku, pozn.).

Vo vzťahu k námietke obvineného o tom, že v prípade skutkov uvedených v bodoch 5) a 6) rozsudku je zrejмый rozpor paragrafového znenia s právnym pomenovaním konania obvineného, prokurátor uviedol, že táto skutočnosť nemala žiadny vplyv na výmeru a druh trestu, pretože pre určenie druhu a výmery trestu bolo s poukazom na § 41 ods. 2 Trestného zákona rozhodujúce odsúdenie za skutky uvedené v bodoch 1) - 4) predmetného rozsudku, pretože tieto naplňali skutkovú podstatu pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. g), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Vo vzťahu k argumentu obvineného, že nedošlo k uloženiu trestu s použitím § 42 ods. 2 Trestného zákona, prokurátor uviedol, že tento argument je vo vzťahu k skutočnosti, že obvinený sa snaží dosiahnuť uloženie nižšieho trestu podaním dovolania irelevantný. Prokurátor v tejto súvislosti poukázal na to, že prvostupňový súd obvinenému uložil trest na dolnej hranici trestnej sadzby, pričom akékoľvek ďalšie znížovanie, ktoré obvinený vo svojom dovolaní uvádza, v zmysle § 39 Trestného zákona, by podľa prokurátora bolo možné považovať za nezákonné a s prihliadnutím k osobe obvineného by uloženie trestu s použitím § 39 Trestného zákona neprichádzalo do úvahy a nebolo by možné očakávať, že takto uložený trest by u obvineného splnil svoj účel.

S poukazom na uvedené prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného Y. N. podané prostredníctvom obhájcu JUDr. Romana Foltína odmietol.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 19. júla 2021.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa

obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že vo vzťahu k výroku o treste bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté, hoci rozhodnutiu odvolacieho súdu predchádzalo vyhlásenie o vine obvineného. Tým bola splnená podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku pre jeho prerokovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku a vo vzťahu k dovolacím námietkam týkajúcim sa výroku o vine bolo dovolanie podané neoprávnenou osobou.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Zároveň je potrebné poukázať na to, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku, sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120, roč. 2012).

V rámci podaného dovolania obvinený namietal nesprávnu právnu kvalifikáciu jeho konania i výšku škody, ktorú mal svojím konaním spôsobiť.

K tomu je potrebné poukázať na to, že obvinený Y. N. na hlavnom pojednávaní konanom 21. januára 2020 po predchádzajúcom poučení podľa § 257 Trestného poriadku (č. l. 336 spisu) urobil vyhlásenie o tom, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu (č. l. 336 spisu). Toto jeho vyhlásenie bolo prvostupňovým súdom prijaté s tým, že dokazovanie v rozsahu, v ktorom sa obvinený priznal k spáchaniu skutku na hlavnom pojednávaní, sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste (č. l. 337 spisu).

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku právoplatné rozhodnutie súdu druhého stupňa môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku

- a) generálny prokurátor proti ktorémukolvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo

rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Ustanovenie § 257 ods. 5 a ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku. V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku) dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby (§ 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c), § 372 ods. 1 Trestného poriadku) - uznesenie najvyššieho súdu zo 14. apríla 2016, sp. zn. 6 Tdo 3/2016, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 12, roč. 2017.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 257 ods. 5 Trestného poriadku vyplýva, že proti rozsudku, ktorý bol vydaný na základe prijatého vyhlásenia obvineného o vine, možno v rozsahu, v akom bolo toto vyhlásenie prijaté, t. j. proti jeho výroku o vine, podať dovolanie iba z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Toto ustanovenie ale zároveň neurčuje okruh osôb, ktoré sú oprávnené tak urobiť. Pri riešení tejto otázky je preto nutné zohľadniť ďalšie ustanovenia Trestného poriadku upravujúce postup v konaní o dovolaní, najmä ustanovenia § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku a § 372 ods. 1 Trestného poriadku, z ktorých vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie iba proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa. Keďže v predmetnej veci bol obvinený poučený o tom, že prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, teda že proti nemu nemožno podať odvolanie, rozsudok prvostupňového súdu nadobudol v časti týkajúcom sa viny obvineného právoplatnosť a vykonateľnosť momentom jeho vyhlásenia [§ 183 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku]. Napokon, aj samotný obvinený po vyhlásení rozsudku prvostupňového súdu písomným podaním z 3. februára 2020 uviedol, že odvolanie podáva len proti výroku o treste (č. l. 343 spisu).

Na základe uvedeného možno konštatovať, že oprávnenou osobou na podanie dovolania proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia o vine obvineného (v časti týkajúcej sa výroku o vine) je iba minister spravodlivosti, pretože ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa - na rozdiel od obvineného a generálneho prokurátora, ktorí sú v zmysle § 369 ods. 2 Trestného poriadku oprávnenými osobami na podanie dovolania len proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa. Oprávnenie ministra spravodlivosti na podanie dovolania je v tomto prípade limitované uplatnením jediného dovolacieho dôvodu, a to dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, v zmysle ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Vo vzťahu k predmetnej veci teda možno zosumarizovať, že na podanie dovolania proti výroku o vine (po vyhlásení obvineného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe) je oprávnenou osobou len minister spravodlivosti.

Dovolacie námietky obvineného proti výroku o vine, konkrétne v časti právnej kvalifikácie skutkov a výšky škody (ktorá je taktiež uvedená v rámci skutkovej vety rozsudku), teda proti výroku, proti ktorému obvinený v zmysle vyššie uvedeného nie je oprávnený podať dovolanie, tak najvyšší súd v predmetnej veci meritórne nemohol preskúmať, pretože boli podané neoprávnenou osobou. Z tohto dôvodu dovolanie obvineného v tejto časti bez meritórneho preskúmania veci podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietol.

Pokiaľ ide o dovolacie námietky obvineného vo vzťahu k výroku o treste, teda vo vzťahu k výroku, proti ktorému je v tomto prípade oprávnenou osobou na podanie dovolania a vo vzťahu ku ktorému splnil i podmienku uvedenú v § 372 ods. 1 Trestného poriadku (predchádzajúce podanie odvolania, o ktorom bolo rozhodnuté), vo vzťahu k nim je potrebné uviesť nasledovné:

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo

zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Zo znenia tohto ustanovenia je zrejmé, že tento dovolací dôvod môžu napĺňať dve alternatívy: uloženie trestu mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby alebo uloženie takého druhu trestu, ktorý zákon za prerokovaný trestný čin nepripúšťa. Nakoľko dovolacie námietky obvineného sa nevzťahujú ani k jednej z týchto dvoch alternatív, ale len k neprimeranej prísnosti trestu, čo však smeruje k správnosti úvah konajúcich súdov o výške uloženého trestu, nie k uloženiu trestu mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, tak ako to tento dovolací dôvod predpokladá, nemožno v predmetnej veci konštatovať ani naplnenie tohto dovolacieho dôvodu.

Rovnako tak dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku nie je naplnený ani tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Trestného zákona, v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezniženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ustanovenia § 39 Trestného zákona tak nezakladá žiadny dovolací dôvod - porovnaj stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu, prijaté 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 46/2010, uverejnené v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 5, roč. 2011.

Napokon, vo vzťahu k obvineným namietanému uvedeniu mena iného obvineného v odôvodnení rozsudku prvostupňového súdu, s ktorého trestnou vecou obvinený Y. N. nemá nič spoločné, najvyšší súd poukazuje na znenie § 371 ods. 7 Trestného poriadku, v zmysle ktorého dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie je splnený dôvod dovolania predpokladaný ustanovením § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku a vo vzťahu k dovolacím námietkam obvineného vzťahujúcim sa k výroku o vine možno konštatovať, že tieto boli podané neoprávnenou osobou a z tohto dôvodu dovolanie obvineného Y. N. dovolací súd na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. b), písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.